

Fremskridtspartiet synes man skal uddele. Vi synes, det er velfortjent, at de, der ydede en indsats, får en hædersgave. Forslaget lægger op til en forhøjelse af de nuværende 5.800 kr. til 6.800 kr., altså en forhøjelse på 1.000 kr. Det er en forhøjelse, som vi i Fremskridtspartiet kan støtte, og vi vil derfor indstille forslaget til vedtagelse.

Bruno Jerup (EL):

Vedrørende dette forslag må vi som udgangspunkt selvfølgelig sige, at lidt har også ret; men det ændrer ikke ved, at vi i stedet for at diskutere, om lidt også har ret, mere skal prøve at diskutere det principielle spørgsmål, som faktisk har været rejst af Enhedslisten, og som også hr. Tommy Dinesen har været inde på ved flere lejligheder bl.a. i forbindelse med 50-års-dagen og igen sidste år.

I forbindelse med forhandlingerne om finansloven i efteråret stillede vi et forslag om et beløb på finansloven, som var til afstemning, men som desværre blev stemt ned. Det, vi foreslog, var i princippet det samme, som vi har foreslået et par gange tidligere, nemlig en fordobling af hædersgaven.

Grunden til, at vi foreslår den fordobling, er ikke bare udtryk for, at Enhedslisten siger, at der bare skal bruges mere, og at alting skal fordobles. Det handler om det grundlæggende, at man i sin tid – altså i 1945 – indførte hædersgaverne som et fast beløb, og at det, der er sket siden, er, at der er sket en fortsat udhuling, så realværdien af det beløb, man får i dag, kun er det halve af, hvad den var i 1945.

Derfor har vi det princip, at vi synes, det er et dårligt signal over for de folk, som satte deres liv og helbred på spil for Danmark under krigen og kunne risikere de værste ting. Det er et dårligt signal, hvorimod det ville have været et godt signal i forbindelse med 50-års-dagen at sige: O.k., der skal ikke være noget, der hedder en halveret hædersgave, vi skal have en fuld hædersgave. Det kunne i denne sammenhæng efter vores opfattelse udtrykkes ved, at man sørgede for, at det beløb, som bliver udbetalt, havde samme realværdi som i 1945, og at man holdt fast i den linje fremover.

Det har overhovedet ikke noget at gøre med, at der kan sættes en pris på, hvor stor hæderen skal være. Det er en symbolsk diskussion, der bl.a. udtrykker, at det, at man halverer beløbet, faktisk også er at sende et signal om, at man ikke synes, at det, som i sin tid blev gjort, har samme status i dag, og at det også er noget, der

bare skal glemmes og helst skubbes lidt til en side. Det synes vi er meget uheldigt, og det er også derfor, vi har trættet forsamlingen lidt – vil nogle måske synes – ved at tage sagen op igen og igen. Men jeg er glad for, at både hr. Tommy Dinesen og hr. Arne Melchior har støttet Enhedslisten i denne sag.

Da vi sidste gang behandlede et lovforslag fra Enhedslisten om dette emne, sagde man fra Det Konservative Folkepartis side, at deres problem var, at de var med i et finanslovforlig, og derfor kunne de ikke støtte forslaget. Men hvis de selv havde fået lov til at stille forslaget, og hvis der ikke havde været et finanslovforlig, ville de være gået ind for det. Jeg vil gerne høre fra Det Konservative Folkeparti, om det standpunkt stadig står ved magt, for som også hr. Tommy Dinesen nævnte, har vi naturligvis tænkt os fra Enhedslistens side – vi føler, at vi har ryggen fri, og vi har ikke nogen problemer med det – at stille et ændringsforslag til lovforslaget. Hvis det ændringsforslag bliver vedtaget, bliver lovforslaget her reelt det samme som det forslag, vi tidligere har stillet, dvs. at hædersgaven simpelt hen bliver fordoblet fra 5.800 kr. til 11.600 kr. Det kan godt være, at beløbet skal reguleres yderligere, men det vil vi selvfølgelig tage op.

Men jeg vil godt høre, om Det Konservative Folkeparti vil stå ved det, man sagde for knap et år siden. Vil man stå ved det, eller kan vi overhovedet ikke regne med Det Konservative Folkeparti, heller ikke i spørgsmål som dette her?

Sonja Albrink (CD):

Hædersgaverne til besættelsestidens ofre er en tak fra det officielle Danmark til de efterladte efter dem, der måtte lade livet dengang. Tab af liv kan man ikke erstatte med tak eller penge, så der er ikke tale om kompensation eller erstatning, men om en økonomisk gestus. Denne gestus er i antal kroner blevet forhøjet med 625 pct. siden da, så den siden den 1. januar 1994 har udgjort 5.800 kr. om året. Det er bestemt ikke noget fyrsteligt beløb, og nogle vil nok synes, at det mere er en symbolsk gestus.

Det foreslås nu at bevilge 1.000 kr. mere pr. år fra den 1. januar 1997 til det stadig faldende antal mennesker, der modtager en hædersgave. Det er ikke det bedste, som CD kunne ønske sig, men det er dog en forbedring. Endnu mens CD var regeringsparti, indgik vi en aftale i regeringen på et tidspunkt, hvor vi mente, mulighederne var udtømt for at komme længere med ønsket om en større forhøjelse af beløbet, og